

ARTICULUS VI

*Utrum beata Virgo possit dici Cooperatrix
humanae redemptionis et Coredemptrix hominum?*

Respondetur: beata Virgo vere cooperata est humanae redemptioni sic, ut jure mereatur titulum Cooperatricis humanae redemptionis. Haec assertio est juxta communem sensum Patrum ac Doctorum.

Probatur, primo: Deus voluit opus redemptionis pendere a consensu Virginis, nolendo aliter Incarnationem fieri quam praemisso consensu beatae Virginis. Unde ipsum etiam non genuit simpliciter, ut aliae matres generant filios, quae cum matre Machabaca dicere debent (2 MACH. VII, 22): « *Nescio qualiter in utero meo apparuistis;* » sed genuit explorato per angelum et dato praevio consensu ad opus redemptionis; et ita genuit qua Redemptorem, quia dictum fuit (LUC. I, 31): « *Et vocabis nomen ejus JESUM;* » quod idem significat ac *Salvator*. Unde S. BERNARDUS (*Homil. 4, sup. Missus est*) sic sanctissimam Virginem alloquitur: « *Exspectat angelus responsum; exspectamus et nos, o Domina, verbum miserationis, quos miserabiliter premit sententia damnationis. Et ecce offertur tibi pretium salutis. Statim liberabimur, si consentis.* » Si ergo ex consensu beatae Virginis pendebat opus redemptionis, vere ipsa cooperata est suo consensu, ministracione sui sanguinis, et maternis obsequiis, humanae redemtioni.

Probatur, secundo: beata Virgo etiam eatenus cooperata est mysterio Redemptionis, quatenus se obtulit sociam Passio-
nis; cum, quantum Christus passus est in corpore, ipsa passa sit in anima (quod voluit insinuare Simeon, quando dixit: *Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* LUC. II, 35),

et passionem suam ipsumque Filium patientem obtulit ad propitiandum Deum pro mundi peccatis sic, ut commune assertum theologorum sit Virginem id meruisse de congruo, quod Christus meruit de condigno. Christus autem meruit de condigno redemptionem nostram et gratias ad eam pertinentes; et sic eamdem beata Virgo meruit de congruo. Unde S. AUGUSTINUS (*Serm. 17 de Nativ.*): « *Auctrix peccati Eva, auctrix meriti Maria.* » Et INNOCENTIUS III (*Serm. 2 de Assumpt.*): « *Quod damnavit Eva, salvavit Maria.* » Eva eatenus causa est nostrae ruinae, quia Adamum ad peccatum induxit: ita et Maria causa est nostrae salutis, quia Christum genuit, et nobis modo congruo promeruit, ipsi compassa est, et passionem ejus Deo pro se et nobis omnibus obtulit (1).

Probatur, tertio, ex sanctis Patribus. Sic S. EPHREM (*Orat. ad Virg.*) his verbis eam alloquitur: « *Tu captivorum redemptio et omnium salus:* » per Christum nempe, quem genuit, et cuius adventum de congruo meruit, ac Patri coelesti pro se et nobis praesertim in compassione et doloribus suis obtulit. Unde etiam S. CHRYSOSTOMUS (*Serm. de Interdict. ad Adam*) inquit: « *Restauratur per Mariam quod per Evam perierat.* » Et S. ANSELMUS (*De Laud. Virg.*): « *Hoc promeruit, ut Reparatrix perdit orbis dignissime fieret.* » Item S. LAURENTIUS JUSTINIANUS (*Serm. de Nat. Mariae*): « *Qui Virginem voluit fieri Genitricem, Reparatricem saeculi.* » Et S. AUGUSTINUS (*Serm. de Assumpt.*): « *Ut per te mundum Deus redimeret, per te illuminaret, per te ad vitam reducere.* » Addit S. PETRUS DAMIANUS (*Serm. de Annunt.*): « *Per ipsam, cum ipsa, et in ipsa totum hoc faciendum decernitur, ut sicut sine ipso nihil factum est, ita sine illa nihil*

(1) Cfr JEANJACQUOT, S. J. (*Coopération de la très sainte Vierge à l'œuvre de la Rédemption, num. 20*), (FABER (*Le pied de la Croix, chap. 9*)).

refectum sit. » Et S. PETRUS CHRYSOLOGUS (*Serm. 142*) : « Miratur angelus omnes homines vitam meruisse per feminam, quia ipsa est Adjutrix, Redemptrix. » Tandem S. ILDEPHONSIUS (*Coron. XII Lapid.*) : « Tu pacem mundo impetrasti, diabolum superasti, humanum genus reparasti. »

Objicitur : vere Redemptor noster solus est Christus, qui cum omnibus nobis ipsam Virginem redemit : ergo nequit ipsa vocari Coremptrix, vel Cooperatrix ad redemptionem.

Ad quod respondetur omnino solum Christum Dominum esse Redemptorem principalem, et per modum satisfaciens simpliciter ac de condigno; adeo ut fide certum sit Christum non indiguisse operibus satisfactoriis suae Matris, vel meritis cuiuscumque alterius. Cum quo tamen stat quod Mater Christi fuerit cooperata redemptioni, non per modum praestantis satisfactionem condignam pro peccato, sed per modum impenitentis et merentis de congruo adventum Christi, et generantis illum maxime ea intentione, ut in humanitate assumpta solveret pretium pro peccato, offerendo insuper compassionem et dolores suos pro salute nostra, et ita orando et impetrando cum efficacia salutem nostram (1).

ARTICULUS VII

Utrum beata Virgo fuerit facta nostra Mater tempore Passionis dominicae?

Respondetur 1° : beata Virgo facta est Mater nostra completere pro tempore Passionis, quando Christus dixit

(1) « Des saints et des docteurs se sont accordés à appeler la sainte Vierge Corémptrice du monde. Nul doute qu'on ne puisse légitimement se servir d'un tel langage, lorsqu'il y a une autorité si puissante pour le faire. La question consiste dans le sens qu'on doit y attacher... Les douleurs de Marie n'étaient pas nécessaires à la rédemption du

(JOAN. XIX, 26-27) ad Matrem : « *Mulier, ecce filius tuus* ; » et ad Joannem : « *Ecce Mater tua.* »

Probatur, primo : ita sancti Patres communiter, et in specie S. AUGUSTINUS (*De Virgin. cap. 6*) : « Juxta crucem stando exercuit actum summae obedientiae erga Deum et charitatis erga homines, Filium pro illis voluntarie offerendo : quo actu Mater omnium fidelium dici promeruit. » Unde Christus ad ipsam dixit : *Ecce filius tuus*, in persona Joannis omnes fidèles comprehendendo. Et S. BERNARDINUS SENENSIS (*Serm. 53 de Pass. Christi*) ait : « Mystice igitur in Joanne intelligimus animas electorum quorum per dilectionem beata Virgo facta est Mater. » Ibi enim maxime dilexit nos, quando « *proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum* (ROM. VIII, 32), Patri offerendo, ut inde salus nostra nasceretur. Quam maternitatem deinde Deus confirmavit et complevit, quando dixit : « *Ecce filius tuus, et, Ecce Mater tua.* »

Probatur, secundo : in libro CANTICORUM (VIII, 5) dicitur : « *Sub arbore malo susciliavi te; ibi corrupta est mater tua.* » Ubi THEODORETUS cum Septuaginta interpretibus legit : « Sub malo exsuscitavi te ; ibi peperit te mater tua ; ibi peperit te quae genuit te. » *Sub malo*, id est, sub ligno crucis genuit nempe nos ad instar Patris coelestis ; nam hic nos genuit sub arbore malo tradendo Filium pro nobis : « *Qui etiam proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* » Ita etiam beata Virgo nos genuit, proprium Filium coelesti Patri pro nobis offerendo. Unde ait S. BERNARDUS (*Serm. 51*) : « O mira circa nos utriusque Parentis Jesu Christi pietatis dignatio ! O inestimabilis Dei et Virginis dilectio cha-

monde ; mais, dans les conseils de Dieu, elles en étaient inseparables. Elles appartiennent à l'intégrité du plan divin (FABER, *Le pied de la Croix, chap. 9.*) . »

ritatis, qui, ut servum redimerent, Filium tradiderunt propter nimiam charitatem qua Deus et Virgo nos miseros dilexerunt!»

Respondetur 2º : beata Virgo facta est Mater nostra per adoptionem.

Probatur, primo : quia, ex communi sensu Patrum, per Joannem, qui beatae Virgini datus est a Christo in filium, mystice etiam nos fuimus intellecti. Joannes autem vere beatam Virginem recepit in Matrem, juxta illa verba : « *Et ex illa hora, accepit eam discipulus in sua* (JOAN. XIX, 27); » ac vicissim beata Virgo, verbis Christi intentissima, Joannem, et in Joanne nos accepit in filios. Unde S. BERNARDINUS SENENSIS (*Serm. 53 de Pass. Christi*) ait : « Sic mystice igitur in Joanne intelligimus animas electorum quorum per dilectionem beata Virgo facta est Mater. » Quo sensu etiam loquitur S. BONAVENTURA (*Specul. B. Virg.*) : « Maria non solum est Mater Christi singularis, sed etiam Mater omnium fidelium universalis. »

Probatur, secundo : beata Virgo nos suscepit in filios in vi rescripti Principis, qui est Christus, dum hic voluntatem suam his verbis expressit : « *Mulier, ecce filius tuus.* » Ergo per veram adoptionem, et per consequens sumus veri filii ejus adoptivi. — Confirmatur : adoptio a jurisperitis definitur quod sit acceptio personae extraneae ad haereditatem; atqui beata Virgo nos tamquam extraneos suscepit, ut meritis et patrocinio suo nos perducat ad haereditatem aeternam : ergo sumus filii ejus per adoptionem.

Objicitur : beata Virgo facta est Mater fidelium quando consensit ut Verbum ex se carnem sumeret; quia nempe ibi suo consensu facta est Mater Christi, et inde etiam nostra : ergo non est facta primum Mater tempore Passionis.

Ad quod respondetur beatam Virginem inde maxime et proprie dici Matrem nostram, quia charitate sua cooperata est ut fideles in Ecclesia nasceremur; et quia hoc utrobique

fecit, et charitate cooperata est ad nostram salutem, ideo etiam utrobique Mater nostra dicitur : tempore Annuntiationis quidem inchoative, et tempore Passionis, quo completo modo cooperata est redemptioni nostrae, consummative et maxime (1).

(1) Cfr VENTURA (*La Mère de Dieu, Mère des hommes*).